

Mys dobrých nadějí

Hana Zagorová

Tak zase vzpomínám na lásku minulou,
chvíli ji proklínám, náladu pod nulou.
Byla jak lavina, krásná a nevděčná,
zdá se teď laciná a já jsem zbytečná.
To snad byl jiný svět, já měla jinou tvář,
to musel vymýšlet bláznivý pohádkář.
Takhle se neloučí, já doufám raději,
že tím to nekončí. Že někde hlouběji,
navzdory myšlenkám, pod jejich příboji
i já tam někde mám mys dobrých nadějí,
mys dobrých nadějí, mys dobrých nadějí.

Všechno se změnilo, tak dobrá co má být,

že něco skončilo, něco se musí dít,
že slunce zapadá, na to si kdekdo zvyk',
když láska uvadá, tak by hned spustil křik.
Ty jsi byl větroplach pro chvíle sváteční,
já měla zvláštní strach v paprscích slunečních.
Teď už jsme skuteční a ne jen vysnění
milenci nevděční.

Ty dny mi scházejí a já ti nescházím,
jak prsten s kamejí já v sobě nacházím
mys dobrých nadějí, mys dobrých nadějí,
mys dobrých nadějí.

Je to jen hledání, svět nových možností
a nových setkání a nových něžností

a nových zklamání, které mě čekají ze zamilování.

Sny dovyprávějí mé lásce budoucí,
pro ni a právě jí já v sobě najít chci
mys dobrých nadějí, mys dobrých nadějí,
mys dobrých nadějí.